effluit in eternum eſt pctõꝝ recõmendatio
quã fecit filius ei pendens in cruce: cũ oſten
dens ei iohãnẽ dixit. mulier ecce filius tuus
ad diſcipulũ autẽ. ecce mater tua. Iohãnes
eñ gracia dei interpretat̃. Quid ḡ ꝑ iohan-
nẽ niſi pctõꝛ per pñiam in grãm dei recept⁹
intelligit̃. talẽ ergo iohannẽ ſiue talẽ pctõꝛẽ
filius in cruce matri recõmendat. In q̃ re-
cõmendatõe vt ſentiũt doctores tam ꝓfun-
diſſimã mĩam eius immerſit in viſceribus.
vt nulla vnq̃ȝ tã immaniſſima culpa inue-
niri poſſit q̃ locũ gratie nõ inueniat apud eã
vñ bern. Quid tibi negabit̃ cũ negatum nõ
eſt theophilũ de ipſis ꝑditõis faucibꝰ reuo-
care. infelicẽ animã totũ illud qđ in te factũ
eſt: ꝓ ꝑrio caractere denegantē de luto miſe
rie ſubleuaſti. Licet. n. prius ſepe fuerit fili⁹
apud mrẽm: vt ei poſſet alias recõmendare
pctõꝛem: tñ hoc ad illũ locũ. ad illud tp̃us.
ad illam horã voluit reſuare: vt eadẽ recõ-
mendatio ꝓfundi⁹ eius viſceribꝰ immerge-
retur. ac ſi di. Attende mater qđ ꝓ pctõꝛibꝰ
patiar: ne tantus me⁹ labor ⁊ dolor fruſtret̃
tibi eos habeas recõmiſſos: vt cum iuſticie
virtus ad puniendũ pctõꝛem a deitate egre
dit̃. tu te oppone. tibi nõ iuſticia ſed mĩa eſt
cõmiſſa. Tercia virt⁹ eſt caritas: quã ꝓpter
hui⁹ ſmonis ꝓlixitatē in alijs pertractabi-
mus illuminante ieſu chriſto.

LXVIII. De eodem q̃rtus.

Signũ magnum

apparuit in celo: mulier amicta ſo-
le ⁊ luna ſub pedibꝰ eius: ⁊ in capite eius co
rona ſtellaꝝ. xij. apoc. xij. Dicit bern. Si re-
rũ precia de raritate penſem⁹: nihil his rari
us poterit inueniri: q̃ȝ ꝙ mulier ſole veſtiat̃
luna ab ea ↄculcat̃ ⁊ ſtellis. xij. coronat̃. q̃rũ
verboꝝ ſenſus tanto diligẽtius interi⁹ inqui
ratur: q̃nto nobis in eiſdẽ verbis exterioꝛ ſi-
gnificationis ↄueniencia denegat̃. ¶
In verbis ḡ ꝓpoſitis ad cõmendationẽ glo
rioſe virginis tria poſſum⁹ cõſiderare. ſ. vi-
te eius ſanctitatẽ: q̃ ſolis noĩe declarat̃. oĩs
defectus immunitatẽ. qđ lune noĩe ſignifi-
catur: ſtat⁹ ſui ſingularitatē qui in ſtell̃. xij.
inſinuat̃. Primum ibi. mulier amicta ſole
ſcđm ibi. ⁊ luna ſub pedibꝰ eius. tertiũ ibi.
in ca. ei⁹ co. ſtel. xij. Incipientibꝰ ergo nobiſ
ab inferioribꝰ primo dicam⁹ de lune ſuppe-
ditatione. ſcđo de ſolis deſcriptiõe. tertio de
ſtellaꝝ coronatione. De primo ḡ ſciendũ ꝙ
ꝑ lune ſuppeditatõem omniũ defectuũ hũa
no generi adiacẽtiũ immunitas ſiue ſuppe-
ditatio deſignat̃. Per lunã nanq̃ȝ q̃ nũc cre
ſcit: nũc decreſcit. nũc plena. nũc ſemiplena.
nunc minus plena videt̃: defect⁹ noſtri qui
bus nũc variamur de bono in malũ de malo
in peius deſignant̃. Manes eñ lunã deſi-
gnans idẽ eſt ꝙ defect⁹. ꝑ lune ergo ſuppedi
tationẽ omniũ defectuũ deſignam⁹ ↄculca-
tionẽ: in q̃ mirifice beata virgo eſt cõmẽda-
ta: q̃ oẽs defect⁹ hũano generi ex ꝑuaricatio
ne parentũ primoꝝ adherẽtes ſub pedibꝰ ↄcul
cauit. Cũ eñ pctm nõ habuit: caruit etiã de
fectibꝰ ꝓuenientibꝰ ex peccato: q2 vbi cã nõ
fuerit: deficit ⁊ effect⁹. hinc bern. Defectus
oĩs ſub maria eſt. ⁊ quicq̃d fragilitatis ſeu
corruptõis eſt: excellentiſſima q̃dam ſubli-
mitate oĩa excedit. vt merito ſub pedibus
ei⁹ luna eſſe dicat̃. alias eñ nihil magnũ di
xiſſe videbimur quã ſuper oẽs celeſtes ſpũs
cherubin ⁊ ſeraphin ãbigim⁹ exaltatã. Qui
aũt ſint defectus hũano generi adiacentes:
⁊ a beata virgine viriliter ↄculcati. inſinuat
bern. di. Quis nõ vere hũiliabit̃ in cogniti
one defectuũ ſuoꝝ: cũ ſe percepit oneratum
peccatis moleq̃ȝ hui⁹ corꝑis grauatũ: terre-
nis intricatũ curis. carnaliũ deſideriorũ in-
fectũ fece. curuũ cecũ infirmuȝ implicitum
mille erroribꝰ. expoſitũ mille ꝑiculis. mille
timoribꝰ trepidũ. mille difficultatibꝰ anxiũ.
mille ſuſpicionibꝰ obnoxiũ. mille neceſſitati
bus erũnoſum. ꝓcliuẽ ad vicia. inualidum
ad virtutes. Verũ q2 impoſſibile eſt de his
millenarijs ꝑ oẽs defect⁹ narrare. de his ali
q̃s extrahamꝰ: vt in eiſdẽ videam⁹ quõ be-
ata virgo oẽs defectus cõculcauit. ¶
Sunt aũt nouẽ defectus q̃bus retardamur
a quibus omnibus immunis extitit virgo
ſancta. q̃rũ primus ↄſiſtit in peccati feditate
ſcđus in boni difficultate. terti⁹ in mali pro
nitate. q̃rtus in cordis inſtabilitate. quint⁹
in ignorãtie cecitate. ſext⁹ in diffidẽtie puſil
lanimitate. ſeptim⁹ in timoris ⁊ amoris in-
ordinabilitate. octau⁹ in corꝑis infirmitate

nonus in multiplici neceſſitate. Primus ḡ
defectus eſt ipm̄ peccatū cum trimēbri ſua
diuiſione: ſcꝫ originali· veniali ⁊ mortali: q̄
om̄es ſancti in hac via ⁊ vita ſunt grauiꝰ re
tardati a q̄ defectu quia beata virgo ī vtero
matris ſanctificata et purgata fuit ·iō hunc
primū defectum ſub pedibꝰ ꝯculcauit. Pec
catū aūt idcirco defectuꝫ dicimꝰ· qꝛ oēs defe
ctus tanq̄ȝ aq̄ fluūt ab ipō ⁊ tanq̄ȝ a radice
iuſto ordine deriuant̄. Scd̄us defectus cō/
ſiſtit in boni difficultate a primo tanq̄ȝ riuꝰ
a fonte ſcaturiens· ꝑ quē defectū difficulter
bonū facimus· ⁊ ea q̄ facimꝰ ex tedio ⁊ nau/
ſea ſepe fiunt· ex q̄ difficultate bona nr̄a ſunt
pauca: tedioſa: defectuoſa: tepida ⁊ multis
vilitatibꝰ ſunt ꝑmixta: ⁊ iō bonum raro faci
mus vt oportet: ⁊ ſi facimus nō tn̄ diu. ſi tn̄
aliq̄ȝdiu: nō tn̄ ea tanta viuacitate facimus
vt fructū debitū ꝯſeq̄mur. Beata aūt virgo
qꝛ peccato caruit: per ꝯn̄s caruit hoc defectu
vn̄ in oꝑando bonū nullā habuit reſiſtenti
am· ſed qn̄ voluit q̄ȝdiu voluit iuit in actus
meritorioꝫ ſine tedio. Et licet ſm̄ corpus ꝓ
pter eiꝰ grauedinē laſſaret̄· nunq̄ȝ tn̄ tedio l'
alijs defectibꝰ mētis impediebat̄ vn̄ ꝯtinue
bonū feruēter oꝑabat̄. Tertius defectus cō/
ſiſtit ī mali ꝓnitate: ex q̄ difficil'r e malo reſi/
ſtimus vt oportet: ſed etiā in reſiſtendo nō
euadimus q̄leſcūq̄ȝ maculas pctōꝝ. hinc ge
ne· viij. Senſus ⁊ cogitatio hūani cordis in
malū proni ſunt ab adoleſcentia ſua. Et qꝛ
beata virgo caruit hoc defectu: iō opibꝰ me/
ritorijs potuit frequētius vacare ⁊ puriꝰ im
morari. R Quartus defectꝰ conſiſtit
in cordis inſtabilitate a q̄ plene om̄e qd̄ agi
mus inficit̄ ⁊ q̄ſi penitus anullat̄· cor· n· no/
ſtrum inſtabile eſt ⁊ lubricū vt in bono ra/
ro vel nunq̄ȝ illud poſſit ſtabiliri: ſed cū mł'
tum fecerimꝰ nobiſcū bene agit̄ ſi ipm̄ om̄i
conatu ⁊ labore adhibito ad momentuꝫ in
deo valeamus firmiter ſtabilire· vn̄ etiam
maximi ſancti hāc cordis inquietudinē ſūt
ꝯq̄ſti. hinc Job. Cogitatōes mee diſſipa
te ſunt ⁊c̄. ⁊ ps̄. Circūdederūt me ſic apes ⁊c̄
hinc in ꝓuer· Impius facit opꝰ inſtabile· qꝛ
vt ait apl's· i· Corin· iiij· multis malis enu/
meratis. Inſtabiles facti ſumꝰ. Qꝛ aūt hic
defectus ex peccato nobis eueniat apte innui

tur Tre· i· Peccatū peccauit hieruſalē ꝓpte
rea inſtabil' facta eſt: oēs qui glorificabant
eam ſpreuerūt eā. qꝛ viderūt ignominiā eiꝰ
Et qꝛ beata virgo pctm̄ nō habuit: iō ⁊ ꝑ cō
ſequēs caruit hoc defectu: ſed potēter ⁊ inceſ
ſanter ſine recalcitratiōe cor ſuū apud deuꝫ
habuit: qd̄ maximā grām reputabat Apꝰ·
cū ad hebre· xiij· di· Optimū eſt grā̄ ſtabili/
re cor· potens· n· erat virgo ſancta cor ſuū cō
uertere ad ꝯtem plandā maieſtatē ⁊ diuini/
tatē: vel ad rememorandū miſteriū incarna
tionis: vel ad bn̄ficia a deo ſibi exhibita re/
cogitāda: vt de ea veracius dicere poſſumus
Om̄ia q̄cūq̄ȝ voluit fecit in celo ⁊ in terra· ⁊
qꝛ potuit qd̄ voluit, certū eſt autē qꝛ ſemꝑ bo
nū voluit: iō inceſſanter merita cumulauit.
Quītus defectus ꝯſiſtit in ignorātie cecita/
te fluēs ⁊ ſcaturiēs ex pctō· ꝑ quē defectū in
bonis oꝑibꝰ plurimū retardamur. Sepe eī
ignoramus q̄d agere deāmus ⁊ tn̄ volūtas
ꝓmptiſſima inuenit̄. hinc· ij· para· ij· dr̄. Cū
ignoremus q̄d agere deāmus· hoc ſolū ha/
bemus reſidui vt oclōs nrōs dirigamus ad
te. Itē apl's Ro· viij· di· Quid oremus ſic
oportet neſcimꝰ: ſꝫ ipe ſpūſ poſtulat ꝓ nobis
gemitibꝰ inenarrabilibꝰ. hic bern· Impedi
mētū grauiſſimū ⁊ ꝑiculoſiſſimū eſt ignorā
tia nr̄a· in mł'tis· n· incertum omino hēmus
q̄d agere deāmus: ita nec q̄d oremus ſicut
oportet penitus ignoramꝰ. Beata autē virgo
ꝑ deificum lumem illūiata nullaꝫ paſſa eſt
ignorantiā ꝓfectū ſuum impedientē: ſꝫ ple/
nā habuit ſciam ⁊ noticiā oīm q̄ fuerunt ei
ad ſtatum vie ⁊ vite neccīa· ſiue illa preterita
pn̄tia eēnt vel futura: ⁊ q̄ in alios ſctōs ſunt
ꝑticulariter diſtributa· hec virgo ſancta ſil'
oīa poſſidebat. verbi grā. Aliq̄ hēbant ſpūm
ꝓphetie ꝑdicēdi ſiue ꝓphetandi p̄terita ſicut
moyſes qui libꝝ geñ· texerit ꝓphetādo. Alij
ꝓphetabāt pn̄tia ſic iohānes baptiſta qui di
gito dn̄ꝫ mōſtrauit di. ecce agnus dei. Alij
vero futa ſic Eſa· Jere· ⁊c̄. Nullus tn̄ eoꝝ le
git̄ habuiſſe ſciam p̄teritoꝝ pn̄tiū ⁊ futuro
rū. Certū eſt autē ꝙ nullus ex legiſlatoribꝰ
q̄ntūcunq̄ȝ illūiatus hēre potuit qd̄ ipa non
habuit: ſed qd̄ ſingl'i hēbant excellēter ī ſin/
gul'. hoc beata virgo totuꝫ ſil' habuit adhuc
excellētius ſuꝑ oēs. Qd̄· n· neſcire potuit q̄

intra ſe habuit omnia ſcientē aut q̄d ignora/
re potuit in q̄ plenitudo diuinitatis corꝑali
ter habitabat. iō beata virgo huius noticie
oppoſitionē ſcꝫ ignorantiā ſub pedibꝯ cōcul
cauit. ¶ Sextus defectꝰ retardās nos
miſeros ꝯſiſtit in diffidentie puſillanimita
te. cuius oppoſitū ſcꝫ ꝯfidentie deuotos ho/
mines ꝓmouet ſuꝑ modū. q̄ntūcunqꝫ enī a
deo ſperare poſſumꝰ erimus ſine dubio ac/
cepturi dño ꝓmittente deute. xi. Omnis enī
locus quem calcauerit pes veſter: veſter erit
q̄d exponens bern. di. Qua tenꝰ pedē fidu/
cie porrexeris ea tenus poſſidebis. Beata ḡ
virgo licet eē humilima: maxīa tn̄ ꝯfidētia
eius mentē ad dn̄m erigebat. nec talis ma/
gnanimitas humilitatē impedit. Dicit enī
bern. Hoc agit in cordibꝯ electoꝝ diua grā.
vt nec eos hūilitas puſillanimes faciat. nec
magnanimitas arrogātes. vn̄ pie creditur
vt cū in eſa. legeret deū a virgine naſciturū.
deſiderabat vt ip̄a foret cui eadē eēt gratia
reſeruata: ꝛ iō hꝰ vite virginitatis vicꝫ ꝯſuāde
ip̄a extitit inſtitutrix. Sed diceret aliquis.
Ex q̄ ſcriptura oñdis ꝙ ip̄a deſiderium ha
buerit vt eſſet mater dei. R̄ñdeo ex eo ꝙ ip̄a
eſt eandē mīam ꝯſecuta: quā ſine dubio nō
accipet niſi vehemēs deſideriū eandē grām
p̄ceſſiſſet di. bern. Oportet vt ardor deſide/
rij preueniet faciē eius ad oēm aīaꝫ ad quaꝫ
ip̄e eſt venturꝰ: vt ſic locū preparet dño. Et ſi
quis ad hoc inſteterit oīno intelligendū de
aduētu ſpirituali: nolo ꝯtentiōibꝯ defiīre ſꝫ
hoc dixerim ſine iudicio melioꝝ. ꝙ ſicut in iu/
dicio futuro an̄ faciē veniētis precedit ignis
qui in cōſpectu eiꝰ exardeſcit. ſic an̄ aduentū
incarnatiōis eius ignis deſiderij debuit pre
cedere: flagrās in corde virginis: vt ſic locū
dño prepararet. Sūt autē duo neceſſaria ad
hoc vt in corde hoīs magna fiducia erigat̄:
ſcꝫ puritas ꝛ caritas. Nā de puritate dicit
bern. O quid audet cor mundū ꝛ ꝯſcīa pu/
ra. De caritate vero di. gre. Qui plus diligit
plus p̄ſumit. q̄ duo q̄ntū in hoīe fuerint for
tiora: tanto fiduciā erigūt fortiorē. q̄ cum in
corde beate virginis marie fuerint iō ꝯclu/
ditur ip̄am maximā fiduciā habuiſſe: ꝛ per
oppoſitū oēm puſillanimitatis diffidentiaꝫ
pedibꝯ ꝯculcaſſe. Septimꝰ defectꝰ cōſiſtit
in timoris ꝛ amoris inordinabilitate. q̄ tūc
inordinati dicunt̄ qn̄ creatura plus timet̄ l'
diligit̄ q̄ꝫ creator q̄d eſt iniquitas maxima.
Cum. n. deus ſit ſummū bonū: ſumme et ꝑ
oībus eſt amādus ꝛ oīa diligibilia ſunt in
ip̄m tanq̄ꝫ in finē vltimū ordināda. Res. n.
ꝓpter corpꝰ. corpus ꝓpter aīam. aīa ꝓpter de
um. deꝰ ꝓpter ſeip̄m eſt iuſto ordine diligē/
dus. quē ordinē gloriat̄ ſe habere ſponſa in
Can. cū dicebat. Ordinauit in me caritatē.
Et ſi q̄libet ſponſa timēdi ꝛ diligēdi ſeruat
iuſtū ordinē. nō erit dubiū: quin beata vir/
go ſuꝑ oēm ſponſam gratiſſima ordinatū ti
morē ꝛ amorē habuerit. ꝛ ꝑ ꝯñs eiꝰ oppoſi/
tum pedibꝯ ꝯculcauerit. ¶ Octauꝰ de
fectus retardās nos ꝛ ꝓhibens ꝛ impediēs
a ꝓfectu cōſiſtit in corꝑis infirmitate. Mul
ti enī ſunt bone volūtatis vt libēter quibuſ/
cunqꝫ laboribꝯ ſe ſubmitterēt: ſed exequi nō
valent infirmitate corꝑis ꝓhibente. ſed cor/
poris infirmitas ex peccato infligit̄: q̄d pla/
ne innuit in euāgelio Lu. xi. vbi dicit̄. Ecce
vidi hoīem in lecto portantē qui erat parali
ticus: ꝛ nō inueniētes q̄ ꝑte illum inferrent
aſcēderunt ſuꝑ tectū ꝛ per tegulas ſubmiſe/
runt illū an̄ ieſum: q̄rū fideꝫ vt vidit ieſus
dixit. hō dimittunt̄ tibi peccata tua. ac ſi di/
cat. qꝛ ex peccatis infirmitas hec eſt inflicta:
iō dimiſſis peccatis ſanitas tibi reſtituetur.
Vn̄ qꝛ beata virgo nullū pc̄m habuit: iō
etiā nullā infirmitatē legit̄ habuiſſe. ꝓpter
q̄d ꝛ hūc defectū ꝯculcauit. Nonus defectꝰ
nos impediens a ꝓfectu ꝯſiſtit in multipli/
ci neceſſitate. Cui cū ſatiſfacere cupimꝰ fre/
quēter manū extendimꝰ ad ſuꝑfluitateꝫ ad
q̄s ꝯſequēdas multis diſtractōibꝯ occupa/
mur. hinc bern. Magnū impedimentū ꝛ oc
cupatio grauis eſt ip̄a necc̄itas huius miſeri
corꝑis. q̄d dū mō cibū. mō ſomnū. modo ve
ſtem ceteraq̄ꝫ ſimilia q̄rit ꝛ deſiderat. haud du
biū quin freq̄nter nos impediat ab exercitiō
ſpirituali. Beata aūt virgo qꝛ ſola necc̄ia req̄/
rebat: ip̄a ſe breuiter expediuit: ꝛ hec ip̄a oc
cupatio qꝛ ad ſola necc̄ia fuit reſtricta. iō hec
ip̄a occupatio ad nobiliſſimū ei meritū ſte/
tit: ꝛ iō hunc defectum in q̄ntum ꝓfectū eiꝰ
impediebat beata virgo ſub pedibꝯ eius cō/
culcauit. Cum igit̄ omnes defectus hūano

geueri inhærentes in his nouē defectibꝫ in-
cludanť: quibꝫ beata virgo vt viſum eſt ca-
ruit q2 peccatū nō habuit. iō ꝯueniēter con-
cludiť ꝙ ipā ſit illa beata mulier ſub cuius
pedibus erat luna.

LXIX. ¶ De eodem ſermo. v.

Signū magnum
apparuit in celo. mulier amicta ſo-
le ⁊c. Dicit gre. Quotiens ſacra eloquia ta
lia verba nobis ꝓferunt in quibꝫ exterior ſi
gnificatio nō poniť eſſe vera. hoc ſpūſſanctꝰ
nobis innuit vt interiꝰ ſenſum myſticū req̄
ramus. Quia verba litere dū collecta ſibi
ꝯuenire neq̄unt. aliud in ſe qđ querať oſtē-
dunt. acſi q̇buſdā vocibꝫ ipā verba dicant.
Dum nrām aſpicitis ſuꝑficiez deſtrui: hoc
in vobis q̄rite qđ ordinatū ſibiq3 cōgruens
apud vos intꝰ valeat inueniri. Expedito er-
go vno ſmone vtcūq3 nr̄e virginis glām re
dolente: in q̄ oſ̄ndimꝰ quō luna ſub pedibꝫ
eius ꝯculcať. Nūc ſuato ordine dōm eſt per
ſolē q̄liter veſtiať. Cū igiť in verbis ꝓpoſitis
nequaq3 poſſit ſenſus exterior eē verꝰ: neceſ
ſe eſt vt interiꝰ ad ſenſuz myſticū recurramꝰ
nō enī mulier amicta ſole eſſe poterit: ſed ꝓ-
prietatibꝫ ſolis ſpūaliter intellectis glorioſe
hec mulier eſt veſtita. ¶ Habet autē
ſol. vij. ꝓprietates q̇bus glōſa hec mulier fe-
liciter ē veſtita. Primo ſol h3 mirā lumino
ſitatē. maximā caliditatē. ad oīa ꝯmūitatez
ꝯtinuā mobilitatē. opať in liquidis ſiccita-
tem. in ſiccis liquiditatez. in eclipſi videtur
hře anxietatē. his. vij. ꝓprietatibꝫ ſpūaliter
intellectis nr̄a dn̄a eſt veſtita. Primo ğ no
ſtra dn̄a eſt veſtita ſolis illūioſitate induēs
ſe illo lūie tanq3 veſtimēto. de q̄ dr Eſa. lx.
Surge illūiare hieruſalē: q2 venit lumē tu
um qđ eſt xp̄s dn̄s: qui tanq3 lumē in teſta
ꝑ mariā ad nos venit. Nā de ſeipō di. iohā.
viij. Ego ſum lux mūdi. ⁊ iterū. Q̄diu ī mū-
do ſum: lux ſum mūdi. hoc ğ lumē qđ deꝰ eſt
cū in eiꝰ vtero nouē mēſibꝫ requieuit mētez
eius ⁊ aīam ita irradiabat: vt in corꝑe eius
verbis ⁊ oꝑibꝫ nō niſi qđ dn̄i fuerat reſplē
debat: adeo vt in oībꝫ eiꝰ moribꝫ q̄ſi quidaz
diuinitatis radiꝰ de ea ꝓcedere videreť. pro
pter qđ etiā nullus vnq3 malꝰ conceptus de
ea haberi poterat nec affectꝰ. Nec mirum ꝙ
glōſam hāc reginā deo veſtitā dicere preſu-
mimꝰ: cū ⁊ hoc ipā veritas dicat de his fieri
q̄s longe minoris meriti ſcimꝰ eſſe. ſic. n. di-
ciť lu. xxiiij. Uos aūt ſedete in ciuitate quo
aduſq3 induamini virtute ex alto: ⁊ Apoſt.
Ro. xiij. Induimini dn̄m ieſum xp̄m. hinc
bern. Jure maria ſole ꝑhibeť amicta q̄ pro-
fundiſſimā diuīe ſapīe vltra q3 credi vale-
at penetrauit abyſſum: vt q̄ntū ſine ꝑſonali
vnione creature ꝯditio patitur luci illi inac
ceſſibili videať immerſa. illo nimirū igne q̄
cherubin ⁊ ſeraphin celeſtes ſpūs accēdunť
Longe aūt maria meruit nō tanq3 ſumma-
tim tangi ſed oꝑiri vndiq3 ⁊ circūfundi ⁊ tā
q3 ipō igne ꝯcludi. cādidiſſimꝰ ſane ſed nō
calidiſſimus eiꝰ amictꝰ cuiꝰ oīa tā irradiata
noſcunť: vt nihil in ea: nō dico tenebroſum
ſed nec ſubobſcurū ſaltē ⁊ minꝰ luciduz: ſed
ne tepidū quidē aliquid ⁊ nō feruētiſſimuz
licet ſuſpicari. Nā in te manet deꝰ beata vir
go ⁊ tu in eo ⁊ veſtis eū ⁊ veſtiris ab eo. ve-
ſtis eū carnis ſubſtātia: ⁊ veſtit ille te ſue ma
ieſtatis glā. veſtis nube ſolē: ⁊ ſole ipā veſti
ris. Et ſic pz quō beata virgo ꝓprietate ſol
⁊ lune ſit veſtita: adeo vt diuīo lumīe tā effi
caciter irradiata ꝑ diuinā ſapīam oīm que
ſub ſole poſſidebat. ¶ Scđa ꝓprietas
ſolis eſt caliditas: q̄ tam magna eſt vt etiaz
caleſcere faciat totū mundū. Per quā ꝓprie
tem eiꝰ maxima deſignať caritas: ꝑ quā ipā
calet ⁊ feruet ad oēm hoīem in hoc mūdo. ex
cuiꝰ caritatis feruore ipā clamat Eccl. xxiiij
Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me: ⁊ a ge-
neratiōibus meis adimplemini. de cuiꝰ ca-
ritate di. hiero. Queſo ſi q̄ ſunt in vobis vi-
ſcera pietatis ꝯſiderate. q̄ cruciabať amore
q̄ ve deſiderio eſtuabat virgo ſancta. duz re
uoluerat aīo quicq̇d audierat: viderat ⁊ co
gnouerat. puto quicquid cordis eſt: quicq̄d
mētis. quicquid virtutis hūane ſi totū ad-
hibeas nō ſufficis cogitare q̄nto indeſinen-
ter cremabať ardore pij amoris: q2 ardens
deſideriorū affectibꝫ erat tanto validius q̄n
to diuinis illuſtrabať intus viſitationibus.
quā totaz incanduerat diuinus amor et ar-
dor ꝯtinuus ⁊ ebrietas ꝓfuſi amoris. Eui-
dentiſſima aūt declaratio ꝙ ad deū ⁊ proxi-